

KOMUNIKAT PRASOWY nr 62/25

Luksemburg, 3 czerwca 2025 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-460/23 | [Kinsa]¹

Obywatel państwa trzeciego, który nielegalnie wjeżdża do Unii Europejskiej, nie może zostać ukarany za ułatwianie nielegalnego wjazdu z tego tylko powodu, że towarzyszy mu jego małoletnie dziecko

W istocie taki rodzic wywiązuje się po prostu z odpowiedzialności, która spoczywa na nim wobec dziecka

Sąd włoski zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem dotyczącym zakresu przewidzianego w prawie Unii ogólnego naruszenia polegającego na ułatwianiu nielegalnego wjazdu. Trybunał odpowiedział, że naruszenie to nie dotyczy zachowania osoby, która łamiąc zasady regulujące przepływ osób przez granicę, powoduje, że na terytorium państwa członkowskiego wjeżdżają małoletni będący obywatelami państwa trzeciego, którzy jej towarzyszą i nad którymi sprawuje ona faktyczną pieczę. Takie zachowanie nie stanowi ułatwiania nielegalnej imigracji, którą prawo Unii ma za zadanie zwalczać, lecz wywiązywanie się przez tę osobę z odpowiedzialności wobec tych małoletnich, wynikającej z ich stosunków rodzinnych. Prawo Unii stoi zatem na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu penalizującemu takie zachowanie.

W sierpniu 2019 r. obywatelka państwa trzeciego zjawiała się na granicy w porcie lotniczym w Bolonii (Włochy) po przylocie z państwa trzeciego wraz z córką i siostrzenicą, obiema małoletnimi mającymi to samo obywatelstwo, okazując fałszywe paszporty. Została zatrzymana i jest ścigana za ułatwianie nielegalnego wjazdu. Oświadczyła, że uciekła ze swojego kraju pochodzenia, ponieważ jej były partner kierował wobec niej i jej rodziny groźby śmierci. Obawiając się o zdrowie i życie córki i siostrzenicy, nad którą sprawuje faktyczną pieczę po śmierci matki dziecka, zabrała je z sobą. Niedługo potem złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W ramach postępowania karnego sąd w Bolonii zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości. Trybunał rozpatrzył kwestię, czy takie zachowanie jest objęte ogólnym naruszeniem polegającym na ułatwianiu nielegalnego wjazdu w rozumieniu prawa Unii², i czy można za nie nałożyć sankcje karne.

Trybunał odpowiedział, po pierwsze, że **zachowanie osoby**, która łamiąc zasady regulujące przepływ osób przez granicę, **powoduje, że na terytorium państwa członkowskiego wjeżdżają małoletni będący obywatelami państwa trzeciego, którzy jej towarzyszą i nad którymi sprawuje ona faktyczną pieczę, nie jest objęte ogólnym naruszeniem polegającym na ułatwianiu nielegalnego wjazdu.**

Takie zachowanie stanowi bowiem wywiązywanie się przez tę osobę z odpowiedzialności wynikającej ze stosunków rodzinnych i faktycznej pieczy nad tymi małoletnimi. Odmienne wykładnia prowadziłaby do szczególnie poważnej ingerencji w podstawowe prawo do poszanowania życia rodzinnego i w podstawowe prawa dziecka, określone w art. 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w takim stopniu, że naruszałaby ona istotę tych praw podstawowych.

Taka wykładnia narzuca się w niniejszej sprawie również w świetle podstawowego prawa do azylu. Jako że zainteresowana złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie można co do zasady uznać, że przebywa ona nielegalnie, dopóki nie wydano rozstrzygnięcia w przedmiocie jej wniosku w pierwszej instancji, ani

nie może ona podlegać sankcjom karnym, czy to ze względu na swój własny nielegalny wjazd, czy ze względu na to, że podczas tego wjazdu towarzyszyły jej córka i siostrzenica, nad którymi sprawuje faktyczną pieczę.

Trybunał odpowiedział, po drugie, że prawo Unii stoi na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu penalizującemu takie zachowanie.

Państwa członkowskie nie mogą wykraczać poza zakres ogólnego naruszania polegającego na ułatwianiu nielegalnego wjazdu, zdefiniowanego w prawie Unii, obejmując nim – z pogwałceniem Karty – zachowania, do których prawo to się nie odnosi.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

[Tutaj](#) znajduje się film wideo z omówieniem wyroku przedstawionym przez prezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

² [Dyrektywa Rady 2002/90/WE](#) z dnia 28 listopada 2002 r. definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu.